

Kurier Szczeciński

Nr 53 (6706)

Rok założenia 1945

Cena 50 gr

PIĄTEK, 4
SOBOTA, 5
MARCA
1966 ROKU
Wyd. A B

Sensacyjna decyzja Sekou Toure

Prezydent Gwinei przekazał Nkrumahowi swoje stanowisko?

Impas w Addis Abebie

Delegacje pięciu państw wycofują się z konferencji OJA

LONDYN PAP. Wiele agencji prasowych oraz obserwatorów politycznych wyraża zastrzeżenia co do informacji o proklamowaniu Kwame NKRUMAHA prezydentem Gwinei. Jak donosi korespondent agencji Reuters, wiadomość o tej decyzji podaje radio Gwinei stwierdzając, że Sekou TOURE ogłosił postanowienie podczas wieceu powitalnego na cześć Nkrumaha w Konakry. Radiostacja dodaje, że były prezydent Ghany będzie również uważany za sekretarza generalnego Demokratycznej Partii Gwinei. Według słów Sekou Toure, Nkrumah będzie miał prawo przemawiać w imieniu Gwinei na konferencjach międzynarodowych.

Libański biskup członkiem szajki fałszerzy dolarów

KAIR PAP. Policja libańska odkryła tajną drukarnię fałszywych pieniędzy. Drukowano tam banknoty 50 i 20-dolarowe oraz funty libańskie. Aresztowano 6 osób. Naказ aresztowania wydano również na pewnego biskupa, który był zamieszany w tę aferę. Jak podaje libański dziennik „Le Jour”, biskup ten został zawieziony do Watykanu, gdzie znajduje się pod nadzorem, oczekując na wynik śledztwa. Śledztwo w sprawie szajki fałszerzy pieniędzy prowadzone jest w wielkiej tajemnicy. Wiadomo jednak, że przy aresztowanych znaleziono m. in. 175 tys. fałszywych dolarów.

Jedni widzą w niej geniusza szpiegostwa
inni twierdzą, że to tylko mit stworzony na użytek kontrwywiadu
jeszcze inni sądzą, że była to tylko żądna życia kobieta

Jaka była naprawdę Mata Hari?

Na to pytanie
postaramy się
odpowiedzieć
w naszej

nowej powieści

której druk
zaczynamy

od poniedziałku!

WIADOMOŚĆ o sensacyjnej decyzji Sekou Toure przekazał też obradujący w Addis Abebie konferencji Rady Ministrów OJA specjalny wysłannik z Konakry, amb. DIALLI.

ADDIS ABEBA PAP. Tymczasem w Addis Abebie Komitet Polityczny Organizacji Jedności Afrykańskiej przyjął z pewnymi poprawkami rezolucję Tunezji i 17 innych krajów afrykańskich, wzywającą do obalenia rasistowskiego rządu Rodezji.

Problem Rodezji a także sprawa Ghany spowodowała w czwartek impas w obradach konferencji OJA. Na znak protestu przeciwko uznaniu delegacji ghańskiej przysianej przez zamachowców wycofały się z obrad delegacje Mali, Gwinei i Tanzanii, a w kilka godzin później Zjednoczonej Republiki Arabskiej. Obserwatorzy polityczni przewidują też możliwość rezygnacji z dalszego udziału w konferencji reprezentantów Algierii i Somali.

Późnym wieczorem również delegacja algierska opuściła posiedzenie. Nastąpiło to wskutek po wycofaniu się Zjednoczonej Republiki Arabskiej. Źródła algierskie podają, że powodem tej decyzji było to, iż „konferencja nie traktuje poważnie problemu rodezyskiego”. De-

Samochód — morderca

LONDYN. W mieście Cardiff zdarzył się niedawno tragiczny wypadek. 55-letni Austin William zginął pod kołami własnego samochodu. Nastąpiło to w momencie, gdy kierowca wysiadł z pojazdu przed własnym domem, aby otworzyć zamkniętą bramę wjazdową, położoną poniżej poziomu ulicy. Samochód stoczył się za kierownicą i przygnoił go do bramy.

Na zdjęciu: Wł. Gomułka wita się z Luigi Longo w gmachu KC w Warszawie. CAF - Szperko

Dalsze rozmowy Wł. Gomułka i L. Longo

WARSZAWA PAP. 3 bm. kontynuowane były rozmowy pomiędzy I sekretarzem KC PZPR Władysławem GOMUŁKĄ i sekretarzem generalnym Włoskiej Partii Komunistycznej Luigi LONGO.

Po spotkaniu Władysław Gomułka podejmował Luigi Longo obiad w gmachu KC.

W godzinach przedpołudniowych Luigi Longo wraz z towarzyszącymi osobami zwiedzał Wilanów.

Samoloty USA

zbombardowały

przedszkole w DRW

Zginęło 10 dzieci

HANOI PAP. Jak donosi Wietnamska Agencja Informacyjna, misja łącznikowa dowództwa Wietnamskiej Armii Ludowej wystosowała w środę do międzynarodowej Komisji Nadzoru i Kontroli w Wietnamie ostry protest w związku z kolejnym barbarzyńskim aktem agresorów amerykańskich. Protest stwierdza, iż 25 lutego podczas nalotu samolotów amerykańskich na terytorium Demokratycznej Republiki Wietnamu zbombardowane zostało przedszkole w miejscowości Le Ninh w okręgu Le Thou. W wyniku bombardowania zabitych zostało 10 dzieci w wieku od 3 do 6 lat oraz dwie wychowawczynie.

Jak „Wenus-3” doleciała na Wenus

MOSKWA PAP. Uczniowie radzieccy poznali w czwartek, że stacja automatyczna „Wenus-3” trafiła na Wenus zapewne w odległości około tysiąca kilometrów od środka tarczy wenusjańskiej.

W momencie trafienia Wenus przez stację automatyczną odległość między Białą Planetą i Ziemią wynosiła około 60 mln km.

Prof. Riabow, specjalista w dziedzinie mechaniki nieba, przyrównał precyzję eksperymentu „Wenus-3” z trafieniem muchy kulą wyrzuczoną z odległości pół kilometra z pędzącego samochodu.

Szczegóły manewru korekcyjnego, który zapewnił osiągnięcie powierzchni Wenus przez stację automatyczną, opisał w czwartek na łamach „Izwestii” prof. W. Iwaneczenko.

Korekty toru dokonano 26 grudnia, 40 dni po starcie. Stacja automatyczna znajdowała się wówczas około 15 mln km od Ziemi.

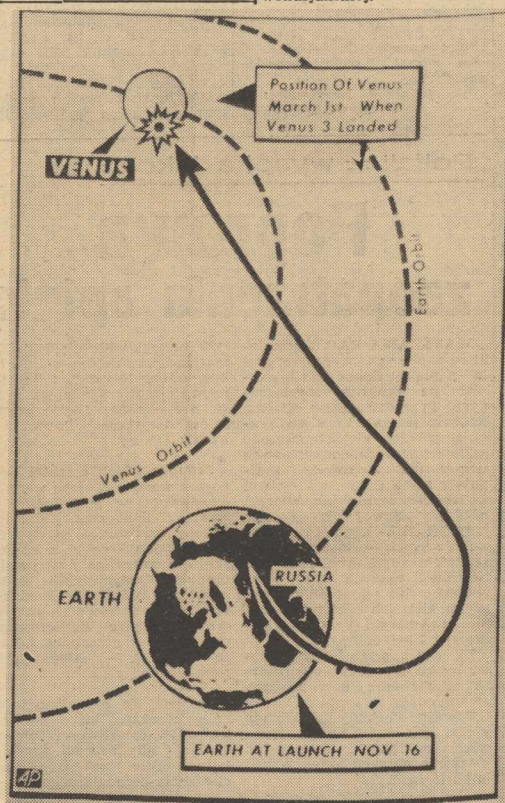
Prędkość dodatkowa, którą należało nadać stacji, wynosiła 21,66 m na sekundę. Po korekcie prędkość stacji różniła się od przewidzianej zaledwie o kilka centymetrów na sekundę. Stacja trafiła na Wenus o godz. 9.56 czasu moskiewskiego, a więc zaledwie 4 minuty wcześniej niż planowano.

Druga stacja, „Wenus-2” która miała przelecieć obok Wenus w bliskiej odległości, weszła na tor bardzo zbliżony do planowanego, że żadne korekty nie przeprowadzano.

W czasie lotu — pisze Iwaneczenko — obie stacje przekazały na Ziemię informacje o zjawiskach w przestrzeni międzyplanetarnej, promieniach kosmicznych, natężeniu międzyplanetarnego pola magnetycznego, gęstości rójów meteoroidów i o innych zjawiskach.

Na zdjęciu: schemat lotu automatycznej stacji „Wenus-3”, która osiągnęła planetę Wenus.

CAF — Photofax

Nasze morze – Wasze morze

Co czwarta złotówka — od południowego sąsiada

„Kurier“ rozmawia z Konsulem Generalnym CSRS – Jiri Kosinerem

Związki lądowe, gospodarcze, kulturalne i naukowe Szczecina z całego Wybrzeża zachodniego z naszymi południowymi sąsiadami Czechosłowacją, dążą się od pierwszych lat po wyzwoleniu. Przechodzą one w różnych przeobrażeniach i w różnych formach, z roku na rok nabierając coraz bardziej intensywnych barw. Oczywiście najbardziej dostrzegalne i namacalne są nasze kontakty morskie z Czechosłowacją. Nasz południowy sąsiad, pozbawiony dostępu do morza, dzięki przyjańskim stosunkom łączącym oba narody, szeroką ręką korzysta z bałtyckiego okna na świat.

Szczecin od lat jest dla Czechosłowacji największym portem tranzytowym. Szczecin jest portem bazowym dla Czechosłowackiej Floty Handlowej. Stocznia im. A. Warskiego zbudowała w ubiegłych latach dla czechosłowackiego armatora dwa duże nowoczesne statki typu "Kolejarz", a stocznia remontowa je remontuje. O roli Szczecina, a szczególnie portu szczecińskiego, w polsko-czechosłowackich stosunkach handlowych mówi Konsul Generalny Czechosłowackiej Republiki w Szczecinie, **D. JIRI KOŠINER**.

— Czy jesteśmy zadowoleni z pracy portu szczyńskiego? — powtarza pytanie p. J. Kosiner. — Ależ tak, jak najbardziej. Nie tylko zresztą z pracy portowców szczyńskich, lecz także z pracy szczyńskich kolejarzy, którzy również przewożą miliony ton czechosłowackich ładunków. Oczywiście — jak to normalnie w życiu — występują jeszcze od czasu do czasu pewne trudności, dyktowane obiektywnymi przyczynami. Generalnie jednak jesteśmy zadowoleni i chciamy — korzystając z gościnnych ław "Kuriera" — wyrazić podziękować w imię narodu czechosłowackiego szczyńskim dokonom, którzy zraz za ich trudną pracę, która jeszcze bardziej zbliża nasze narody i pogłębia więzy przyjaźni.

Przez port szczeciński prze-

Lepsze obuwie z Nowego Targu

KRAKÓW PAP. Ok. 20 mln zł strat poniosły w ub. r. Nowotar-
skie Zakłady Obuwnicze z powo-
du przeklasyfikowania wyproduk-
owanych w nich butów do niższych
kategorii.

Kategoria 1
Szukając przyczyn tej sytuacji, aktywny zakład przeprowadza analizę stanu i organizacji produkcji, technicznego oraz ekonomicznego aspektów decyzji. Tak więc główną uwagę postanowiono zwrócić na wykończenie wyrobów.

Istotne znaczenie dla podniesienia trwałości obuwia będzie miało również zainstalowanie dodatkowych półautomatów do montażu spódów. Istnieje również potrzeba zwiększenia zapasu skór w magazynie, co decyduje stan, kiedy surowiec zużywany jest dosłownie „na bieżąco”. Nie sprzyja poprawie jakości.

**Świetna obsada
„Małżeństwa
z rozsądku“**

WARSZAWA PAP. Reżyser Stanisław Bareja rozpoczyna w tym miesiącu w warszawskiej wytwórni zdjęcia do filmu „Małżeństwo z rozsądku” według scenariusza Krzysztofa Gomułki.

złota Gruszczyńskiego.
Będzie to współczesna komedia
bytych i żywych. Rodzice młodej dziewczyny, znanego malarza, przyjeżdżają na wesele u bazarze Rzyckiego w Warszawie
i mogą zrobić użytek ze swej
fortuny, gdyż bojąc się urzędu skar-
bowego. Wydaje im się, że naj-
prostszy wyjście jest znalezienie
kobiety, w której dochód firmował ich
młody artysta. Wtedy wszystko pada
na... malarza abstrakcjonistę.
Niezwyczajnie interesującą zapowiada
się obsada filmu, w którym ujrzy
my Elżbietę CZYZEWSKĄ, Daniela
GRZYCHSKIEGO, Janinę ROMA-
NOWICZ, a także BELICKĄ, Boh-
dana ŁAZUKĘ, Bolesława PŁOT-
NICKIEGO.

chodzi podstawowa większość czechosłowackiego tranzytu towarowego, który stanowił ponad 2 proc. ogólnej ilości przelazów przez porty czeskie. Można więc powiedzieć, że czeńska złotówka wywodziła się na przełomie 1945-46 z zagranicy, a nie z Czech. W ubiegłym roku tranzyt czechosłowacki wzrósł do Szczecina o 172 tys. ton, osiągając globalną wartość 2 544 800 ton. Natomiast polscy kolejarze przewieźli w ubiegłym roku 3 066 000 ton czechosłowackich towarów.

W transzycie czesochłowackim partycypują także inne polskie przedsiębiorstwa. Dane powiadczą, że w ubiegłym roku polska flota handlowa przewioła 28 proc. globalnej ilości transzycu czesochłowackiego, a „Żegluga na Odrze” — ponad 200 tys. ton. Są to wysoki wskaźniki w porównaniu np. z udziałem Czesochłowackiej Floty Handlowej, która przewioła 8,6 proc. globalnej ilości transzycu i Czesochłowackim Towarzystwem Żeglownym na Łabie i Odrze, które przewioło 60 tys. ton.

Przykładem niezwykłej owoc-
nie układającej się współpracy
obu naszych narodów jest dzia-
łalność czechosłowacko-polskiej
spółki spedycyjnej w Szczeci-
nie — SPEDRAPIDU. Jej wie-
leletnia działalność, nastawio-
na na obopólne korzyści, przy-
nosi z każdym rokiem coraz
lepsze rezultaty.

Zwycię nadzieję, że również w przyszłości nasze stosunki handlowe i kontakty morskie ze Szczecinem powinny się rozszerzać i pogłębiać, coraz lepiej służąc umacnianiu ekonomiki obu naszych socjalistycznych narodów.

Rozmawiał:
Z. CZAPLIŃSKI

„Polfa“ = wysoka jakość

Poprawa zaopatrzenia aptek

WARSAWA PAP. Nasze leki — z znakami fabrycznymi „Polfa” cieszą się dobrą opinią również na zagranicznych rynkach. Przeprowadzone ostatnio badania porównawcze wykazały, że jakość nie ustępuje one najlepszym wyrobom czołowych firm farmaceutycznych i znajdujących stałych nabywców nawet w takich krajach jak Włochy, NRF czy Szwajcaria. Polskie antybiotyki — uznane za jedne z najlepszych — dostarczane są szpitalom angielskim. Lista nabywców naszych specyfików obejmuje już ponad 50 krajów, w tym licznych odbiorców również z Ameryki Południowej i Stanów Zjednoczonych.

Eksport naszych leków stanowi blisko 1/4 dochodów resortu całej chemii, uzyskiwanych ze sprzedaży za granicą.

Poważne dochody uzyskiwane z eksportu leków wpływają na wzrost produkcji i poprawę zaopatrzenia naszych aptek w leki importowane.

Sesja dziennikarzy

Szczecińskie budownictwo na cenzurowanym

Wczoraj w nowej siedzibie Szczecińskiego Zjednoczenia Budownictwa przy ul. Ogińskiego rozpoczęła się wyjazdowa sesja dziennikarzy prasy centralnej i terenowej. Bierzemy w niej udział 30 dziennikarzy z Klubu Problematyki Budownictwa, Urbanistyki i Architektury SDP.

Na obrady przybyli m. in. sekretarz KW PZPR — St. RYCHLIK, zastępca przewodniczącego Prezydium WRN — W. ŚLEDZIŃSKI, przewodniczący ZO ZZBMB — St. DŁUGO-BORSKI, dyrektor SZB — M. KORSAK oraz przedstawiciele dyrekcji przedsiębiorstw budowlanych, architektki i projektanci. Obradom przewodniczy

Najlepsi do rad zakładowych!

Trwa kampania wyborcza

Za początkiem 1966 roku w spóźnie-
nia nie w szeregach zakładowych
pracy kampania sprawozdawczo-
wyborcza do rad zakładowych, rad
robotniczych, zakładowych kas za-
pomogowo-pożytkowych i sądów
spędnych. Plany kampanii w po-
szczególnych zakładach pracownic-
zostały ustalone na podstawie wy-
chwalanej na XV Plenum CRZZ
instrukcji wyborczej. W ostatnich
miesiącach ubiegłego roku odbyły
się w przedsiębiorstwach i organizac-
miejscowe dwuletnie wybory do
rad na najniższym szczeblu orga-
nizacji — w grupach związkowych.
Dokonano również wówczas wy-
boru delegatów na konferencje wy-
borty.

Jednym z pierwszych zakładów na terenie Szczecinka, który już w całości przeprowadził kampanię sprawozdawczą-wyborczą jest Fabryka Zrębki. W tym przedsiębiorstwie grup zwłękowych wybrano tam 88 delegatów, a konferencja wyborcza odbyła się 24 stycznia. W wyniku głosowania wybrano 10 delegatów. W tym RZ już po raz czwarty został na KAZIMIERCZAK. Łącznie do RZ RR wpłynęło w PUN-IE 26 wniosków. W tym RZ RR, w ramach planowanej konferencji wyborczej odbyła się w Szczecińskich Zakładach Chemiczno-Papierniczych, 130 delegatów wybrano. W tym RZ RR, prezydent RZ i 29 RR. Nowym przewodniczącym został wybrany zmiennik, który przejął funkcję z rąk WŁADYSŁAWA POLAKA. Papierni polscy kompanii sprawozdawczą-wyborczą wpłynęło ponad 50 wniosków i po-

Nowe rady w swej pracy zwrócić mają szczególną uwagę na zagadnienia związane z rozwojem swych

zakładów pracy i miasta Szczecina. Do ważniejszych problemów podejmowanych podczas konferencji należy zaliczyć: wprowadzenie nowych metod zarządzania i planowania, ocenę ubiegłej 5-letki i wytyczenie zadań na najbliższe lata, sprawy zatrudnienia, podniesienie bezpieczeństwa pracy, szkolenie załóg w zakresie BHP, poszerzenie profilaktyki zdrowotnej, oraz rozwijanie opieki społecznej i zwrócenie większej uwagi na stosunki międzyludzkie i właściwą atmosferę pracy w zakładzie. (dym)

Portowcy Szczecina wykonali plan przeładunków

Mimo niekorzystnych warunków atmosferycznych, sztafem i załadunku, co powodowało zakłócenia w żegludzie morskiej, portowcy Szczecina wykonali plan przeładunku za luty 1966. Łącznie przeładowano 717,8 tys. ton, wykonując plan i kwartalny w 68,8 procenta. W lutym w porcie szczecińskim przeładowano węgla 309,4 tys. ton, rudy 74,6 tys. ton, surowców chemicznych 99,4 tys. ton, zboża 59,5 tys. ton, drewna 18,5 tys. ton i drobnicy 157,4 tys. ton. Przeładowano ilości towarów nie stanowią maksymalnych możliwości portu, gdyż w tym okresie w latach ubiegłych wykonywano więcej.

Gorzę powiodło się dokorom Gdyni, którym zabrakło do planu 40 tys. ton ładunków i dokorom Gdańska, którzy wykończyli plan lutowy jedynie w 89 procentach. Przyczyną był brak masy towarowej sygnalizowanej uprzednio przez handel zagraniczny.

W marcu porty mają przela-
dować 1 706 tys. ton towarów,
z tego Gdańsk 405 tys. ton;
Gdynia 612 tys. ton i Szczecin
— 689 tys. ton. (wif)

Z bocianiego
gniazda

STATKI NA WEJSCIU:
S/S „ZIELONA GÓRA” — z Danii pod balastem.
S/S „MALBORK” — z Danii pod balastem.
S/S „KOLNO” — z Danii pod balastem.

STATKI NA WYJŚCIU:
S/S „GNIEZNO” — do Danii
z węgł.
S/S „OPOLE” — do Danii
z węgł.
S/S „KIELCE” — do Danii
z węgł.
S/S „KOPALNIA BOBREK” —
do Salonik z węgł.

NOWE ZAŁOGI PRACY
SOCJALISTYCZNEJ W PZM

W OSTATNICH dniach załogi dwóch statków PŻM otrzymały tytuły Załogi Pracy Socjalistycznej. M/S „WODNICA” uzyskała ten tytuł po raz drugi, a S/S „HUTA ZYGMUNT” — po raz pierwszy.

Instytucji zajmujących się upowszechnianiem oświaty i kultury.

Uczestnicy narady, zorganizowanej przez Województwo Śląskie, organizację IV Ogólnopolskiego Konkursu Czytelniczego ZMS, zapoznali się z aktualnymi problemami czytelnictwa w naszym województwie, omówili najpilniejsze zadania na przedmiot, o którym mowa. W ramach narady zaprezentowano przedmiotowe zadanie wartościowej książki dla młodzieży ZMS-owskiej, wynikające z założen konkursu. W programie narady, oprócz omówienia zadania, spotkanie z autorem scenariusza, Januszem Marcem oraz zwiedzanie działów upowszechniania Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej. Uczestnicy narady otrzymali również publikację, w której zamieszczono również scenariusz, "Rocznica Mercedes'a", "Krypta" (Dy

Wojewódzka narada aktywu kulturalno - oświatowego ZMS

Wczoraj odbyła się w Szczecinie wojewódzka narada aktywu kulturalno-oświatowego ZMS, poświęcona problematyce IV Ogólnopolskiego Turnieju Czytelniczego ZMS. W naradzie uczestniczyli także przedstawiciele szczecińskich placówek i

Frank Parkes (Ghana)

Hum. A. Różycki

Afrykańskie niebo

Daj mi dusze Murzynów,
Niech one będą
Czarne
Albo koloru kakao,
Lub też koloru
Pylu,
Lecz ciemniejsze od piasku.
Ale jeżeli możesz
Niech one będą
Czarne!
Czarne!

Podaruj mi także
Bębny,
Trzy
Albo cztery
Czarne bębny,
Czarne i brudne,
Prastare,
Obciążone skórą
Owcy.
I niech te bębny
Bębnią!
Bębnią!
Niech dudnią,
Grzechoczą,
Czaszają i głośnieją,
A potem
Cicho,
Bardzo cicho
Niech dudnią bębny!

Niechaj kalebas,
Co wokół ma
Paciorki,
Paciorki agri,
Gwałtownie zabrzęczy,
Śpiewanie zabrzęczy,
Bębno do wóru
Niech zabrzmi kalebas!

I niech w te dźwięki
Wcisnąć się wrzask,
Wrzask drzewa i blachy:
„Ken-ten-ten-ken-ken,
Ken-ten-ten-ken-ken!”
Daj mi też głosy
Duszy
Zwykłych ludzi —
Głosy kobiet
I basy
Mężczyzn!
Daj mi płacz dzieci,
Niechaj szerokooplecy
Tancerze muzyki
Uderzają w ziemię
Rozsyni stopami,
A półnagie
Tancerki
Wyginają się
W rytmicznym
Takcie
„Tom-ziki-ziki!”
I „Ken”.
Niech usta ich dusz
Śpiewają,
Śpiewają!

W oddali
Niech nad palmami
Błyszczą
Wieczorne słońce,
Ale tutaj niech będzie
Dużo zabitej zwierzyny
I „Góra
Yamsu!

paciorki agri — rodzaj paciorków noszonych przez kobiety — matki, yams — sódka roślina bulwowa, kalebas — naczynie z wydrapanej tytki, używane również jako instrument muzyczny.

Ghana: krok wstecz

AFRYKA przeżywa epidemię zamachów stanu. Po przewrotach w Górnym Wolicy, Nigerii i Syrii przyszła kolej na Ghanę. W czwartek 24 lutego, w godzinach porannych, armia w Ghanie dokonała wojskowego zamachu stanu.

Ideal męza i żony

JEDNA z gazet nigeryjskich przeprowadziła wśród swoich czytelników ankietę pt. „Ideal męza i żony”. Odpowiadającymi byli również studenci Wydziału Uniwersytetu Nsukka. Niektóre wypowiedzi młodych afrykańskich były bardzo charakterystyczne.

Przyszła nauczycielka, studentka trzeciego roku pisze: „Mój przyszły mąż powinien być człowiekiem, któremu byłabym posłuszną. Powinien być „główną osobą w rodzinie”, chociaż nie typem rozkazującym, który zawsze sypczał by mnie na dalsze miejsce. Powinien rozumieć mnie, okazywać szacunek dla mnie i moich zainteresowań. Powinien być człowiekiem towarzyskim. Może być brzydki, ale musi posiadać nieodpartą wdzięk...”

Student drugiego roku chemii: „Zasadniczym kryterium przy wyborze żony jest dla mnie jej wychowanie. Musi ona umieć odczytywać muzykę i mieć dobry głos, aby mogła śpiewać, kiedy będę sobie tego życzył...”

Studentka trzeciego roku matematyki: „Mój mąż powinien być silny. Miał odpowiadać finansowo na utrzymanie domu... Być szlachetnym — dobroliwym... Ale to nie wszystko. Musi znać się na muzyce, tańcach, literaturze, sztuce... Musi mieć żonę, która mu śpiewa i dba o niego...”

Student drugiego roku historii uważa, że jego przyszła żona musi być katoliczką: „Społeczne i ekonomiczne zobowiązania naszych czasów wymagają, abym wybrał dziewczynę mającą świadectwo ukończenia szkoły „West African School Certificate” lub „Elementary Certificate”. Moja dziewczyna musi mieć nowoczesne poglądy. Winna być dobrze prezentującą się Afrykanką. Małżeństwa między Afrykanami i Europejczykami powodują więcej złego niż dobrego...”

Student historii: „Żyjemy w epoce, w której mąż i żona są równi w domu. Chciałabym ożenić się z nauczycielką. Powinna mieć dobry charakter, pochodzić z dobrej rodziny. Ponadto powinna być prosta, pełna szacunku, zawsze gotowa do uśmiechu — nawet w obliczu trudności...”

J. G.

Zamach nastąpił w chwili, gdy prezydent Kwame Nkrumah znajdował się w drodze do Pekinu, skąd miał udać się do Hanoi na zaproszenie prezydenta Ho Chi Minha.

W ciągu kilku godzin przestał istnieć rząd i parlament Ghany, rozwiązana została rządząca Ludowa Partia Konwencji, założona w 1949 r. przez Nkrumaha. Wojsko zajęło gmachy rządowe, budynki publiczne, zamknięto lotniska i granice Ghany. Władzę zagarnęła armia.

Obalony prezydent był jednym z najwybitniejszych reprezentantów nurtu niepodległościowego. Kierował państwem, które na afrykańskiej szachownicy zajmowało wyjątkową pozycję — Ghana należała do czołówek tzw. Afryki rewolucyjnej i wypowiadała się za niekapitalistyczną drogą rozwoju. Nkrumah prowadził politykę pieczętowania się w światowych blokach politycznych, był rzecznikiem jednolitości i całkowitej niepodległości Afryki. Wypowiadał się za zjednoczeniem wszystkich krajów Afryki i utworzeniem wspólnej dowództwa dla ochrony suwerenności i niepodległości. „Niepodległość Ghany — mawiał Nkrumah — jest bez znaczenia, jeśli nie łączy się z nią pełne wyzwolenie całego kontynentu”.

W samej Ghanie Nkrumah miał wielu zwolenników, ale miał też i przeciwników. Wielu nich przybyło na emigrację w Londynie. W kraju zaś w ostatnich miesiącach wzrosło znaczenie niezadowolonych z powodu trudności gospodarczych i polityki wewnętrznej. Przyczyną zamachu należy doszukiwać się w zlikwidowaniu opozycyjnej Partii Zjednoczonej Konwencji, w przyjęciu systemu jednopartyjnego oraz częstych zmianach w aparacie państwowym i wojskowym. Prowadzona polityka zagraniczna, która „nie była ani prozachodnią, ani prowschodnią, lecz tylko proafrykańską” nie była zbyt entuzjastycznie przyjmowana w Londynie i Waszyngtonie. Nie dziwiło to fakt, że dokonany anty Nkrumowski przewrót powitany został tam z nieukrywaną radością.

Prasa zachodnia pisząc o wypadkach w Ghanie nie ukrywała swej sympatii dla organizatorów przewrotu, a sprawy zamachu nie była, że zamach był przygotowany w Londynie i stał się nadszedł sygnał do przewrotu.

Dziennik amerykański „Washington Daily News” pisze, że stosunki USA z Ghaną „stają się teraz znacznie lepsze, gdyż Ghana bez Nkrumaha jest krajem budzącym nowe nadzieje ekonomiczne”.

W Wielkiej Brytanii niektórzy

politycy sądzą, że „obecność wojskowych na czele władzy uważana jest za bardzo obiecujące zjawisko”.

Obalenie przywódcy tej miary co Nkrumah zostało w wielu krajach przyjęte z niepokojem. Zamach uznano za krok wstecz na drodze rozwojowej Ghany i całej Afryki. Czamy Lajdaci bowiem jednego ze swych przeciwników w walce o niezależność i suwerenność, a dzieje się to w chwili, gdy obserwujemy falę powrotu kolonializmu.

Jaką drogą pójdzie nowo uformowany rząd? Skłonił się ku neokolonializmowi czy pójdzie niekapitalistycznym torem? Na te pytania próbuje znaleźć odpowiedź wielu polityków i komentatorów. Jak wynika z ostatnich informacji, będzie to w najbliższym czasie droga kapitalistyczna: zapowiedziano reprivatyzację upaństwowionych przedsiębiorstw, secesję i przywrócenie zasad wolnej konkurencji. Jedno jest pewne, że nowa rządowna ekipa stanie wobec problemu Nkrumaha — problemu zacofania i niezależności. A obalony prezydent pozostanie nadal symbolem ludności afrykańskiej i prekursorem niepodległości i suwerenności.

JACEK GOLCZEWSKI

Książki na stoście

W Ghanie trwa inspirowana przez nowe władze kampania antykomunistyczna. Na ulicach Akry doszło do palenia na stosach książek lewicowych. Miało to miejsce podczas demonstracji prawników studentów przed budynkiem Kongresu Związków Zawodowych w centrum stolicy Ghany.

Na zdjęciu: prawnicy demonstracji palą książki na ulicach Akry.

CAF - Photofax

Tańsza niż wielbłąd...

W LICZNYCH krajach afrykańskich istnieniu problemem społecznym jest sprawa okupu za żonę. Tam, gdzie panuje jeszcze wieloletnie i gdzie kilka żon pracować musi na męża, cena kobiety nie jest zbyt wielka. Już za 30 dolarów można sobie kupić żonę. Młode kobiety są droższe, ale znacznie tańsze niż wielbłąd lub koń.

W Kenii powstał ruch młodych mężczyzn, którzy domagają się reformowania okupu za żonę. Organizacja kobieca w tym kraju proponuje, aby rząd ustalił maksymalną wysokość okupu na 15 dolarów. W Nigerii stowarzyszenie młodych domaga się, by wysokość okupu nie przekraczała kilkudziesięciu dolarów. Szereg organizacji postuluje, aby rząd wprowadził kontrolę wysokości okupu lub zniósł go całkowicie. Większość osób broni jednak okupu, twierdząc, że jest to forma kompensaty za trudny poniesiony przy wychowywaniu córek.

J. G.

Piewcy wiekowej tradycji

DZIŚ nikt już nie poddaje w wątpliwość tego, że narody afrykańskie miały swą własną historię na długo przedtem, nim do Czarnego Kontynentu dotarły odkryty Henryka Żeglarza. Niektórzy jednak sceptycy dowodzą, że niemożliwe jest pełne odwołanie do źródeł Afryki ze względu na ubożstwo posiadanych dokumentów. W związku z tym uczeni afrykańscy wysunęli propozycję wykorzystania ustnej tradycji ludowej, w celu uzupełnienia luk w dziejach Czarnego Lądu spowodowanych brakiem odpowiednich materiałów historycznych, bądź też dowodów archeologicznych.

Piewcami takiej tradycji historycznej w państwach Zachodniego Sudanu są grioci.

Grioci to i trębacze i śpiewacy, znawcy podań i legend historycznych, a także opowiadacze bajek. W okresie świetności dawnych państw afrykańskich, czarni władcy utrzymywali na swych dworach własnych grioci, którzy towarzyszyli im w wyprawach wojennych po to tylko, by w czasie pokoju opiewać sławę ich oręża. Grioci opowiadali również królom o dziejach ich przodków, których doświadczanie i przykład pomagały potomkom radzić poddany.

Z chwilą, gdy Afryka znalazła się w niewoli kolonialnej, gdy piaszczyste pustynie pokryły ruiny wielkich stołec, ról grioci i ich pozycja społeczna uległa zmianie. Dzisiejsi grioci — mimo, iż nadal stanowią zamkniętą kastę zawodową — zmieszali się z plemieniem wielkim, a szeregowi członkowie społeczności plemiennej często ich nawet lekceważyli, traktując ich po trosze jak pasyżów. Niemniej jednak nadal cieszą się cni autorytetem, gdyż Afrykanie przypisują im umiejętności nawigowania kontaktów ze światem zmarłych.

Żyjące w Senegalu i Mali ludy Mandingo nazywają swych grioci „belem-tigi”, co znaczy mniej więcej tyle, co „władca słowa”. Aby zasłużyć na ten zaszczytny tytuł, grioci muszą pobierać długą, wieloletnią naukę w specjalnych, zamkniętych szkołach. W początkowym okresie nauki kandydat musi „wykuć” na pamięć długą listę nazwisk wszystkich władców swego narodu, a dzieje każdego z nich poznać dopiero wtedy, gdy zapamięta wszystkie imiona. Podania o wielkich władcach i bohaterach narodowych przekazywane są w formie specjalnych poematów, co zapewnia ich łatwiejsze zapamiętanie. Później młody adept „nauk historycznych” odbywa podróż po całej krainie Mandingo, a czyni to dlatego, aby na własne oczy obejrzeć wszystkie miejsca związane z historią jego ludu.

W opowieściach griociów jest na pewno sporo nienarwy i fantazji. Bajarce idealizują i wyolbrzymiają zalety swych bohaterów. Wszystko to jednak stanowi swoistą cechę każdego enosu historycznego, powstałego pod jakiegokolwiek szerokością geograficzną.

Zdaniem uczonych afrykańskich fantastyka opowieści i idealizacja postaci nie zasłaniają całkowicie realiów historycznych. Ich zdaniem, w Afryce należy szczególnie uważnie odróżnić ludową tradycję legendy historycznych poematów, co zapewni ich łatwiejsze zapamiętanie. Później młody adept „nauk historycznych” odbywa podróż po całej krainie Mandingo, a czyni to dlatego, aby na własne oczy obejrzeć wszystkie miejsca związane z historią jego ludu.

W opowieściach griociów jest na pewno sporo nienarwy i fantazji. Bajarce idealizują i wyolbrzymiają zalety swych bohaterów. Wszystko to jednak stanowi swoistą cechę każdego enosu historycznego, powstałego pod jakiegokolwiek szerokością geograficzną.

ANDRZEJ RÓŻYCKI

W Kenii trwa budowa wielkiej autostrady, której trasa prowadzi na długim odcinku przez teren dżungli w parku narodowym Tsavo. Robotnicy, budujący autostradę, muszą wielokrotnie przerywać prace ponieważ przerywane do widoku ludzi zwierząt całym stadami wychodzą ze swoich kryjówek i tarasują miejsca prowadzonych robót.

Na zdjęciu: słońce i nosorożce „pomagają” przy budowie drogi biegnącej przez środek dżungli w Kenii.

CAF - UPI

Automat do liczenia banknotów

W Wielkiej Brytanii skonstruowano urządzenie elektroniczne, które w ciągu 7 sekund przelicza 100 banknotów. Urządzenie jest niewielkie; ustawia się je na biurku.

Automat ma czułe wale podające, które zatrzymują całe urządzenie z chwilą, gdy dwa banknoty przykleją się do siebie.

(NNT-PAP)

W czym będziemy pracować?

W tym roku przemysł kluczowy ujednolicił receptury na wszystkie proszki do prania w celu podniesienia ich własności użytkowych i zrównoważenia cen poszczególnych gatunków. Podstawowymi asortymentami proszków do prania będą proszki 20, 45 i 60-procentowe. Te dwa ostatnie gatunki będą perfumowane.

Dla tych, którzy przyzwyczaili się do popularnego i poszukiwanego proszku Radion-Ekstra dobra wiadomość: w tym roku produkcja tego ma być znacznie zwiększona i w zasadzie powinna pokryć zapotrzebowanie rynku.

(Lsk)

Każdy fotograf może mieć kopalinę srebra

Jeśli wszystko przebiegnie zgodnie z oczekiwaniami naukowców, powinniśmy wkrótce odkryć nowe metody wydobycia srebra ze zużytych roztworów utwardzających fotograficznego, dotychczas dosłownie wylatywanych do śmieci. Metoda ta opracowują obecnie laboratoria amerykańskiego Biura Górnictwa (Bureau of Mines).

Ubrania z chityny?

Pancerze raków, karaluchów i innych skorupiaków lub owadów to chityna, substancja o budowie chemicznej podobnej do celulozy, a właściwościach zbliżonych do węgla. Chityna jest niezmiernie wytrzymała i odporna na działanie chemiczne. Gdyby udało się wyprodukować sztuczną chitynę — a projekt taki rozważają naukowcy z UW — przemył odzieżowy otrzymałby nowy, rewolucyjny materiał.

Przed Mieszkim umieliśmy wytapiać żelazo

Od dymarek do konwertorów

Zdziwił się mocno margrabia Hodon, gdy naprzeciw jego zakutych w zbroje oddziałów rycerstwa niemieckiego stanął dowódca przez Mieszkę I wojownicy polscy uzbrojeni w oręż i zbroje z żelaza. Długo potem, po przegranej pod Cedynią bitwie, zastanawiali się niemieccy feudałowie nad przyczynami poniesionej porażki. Przecież już od dłuższego czasu zabiegali niemieccy margrabiowie o niedostarczenie Słowianom uzbrojenia mogącego zniwelować różnicę ówczesnego stanu techniki wojennej, jaka rzekomo dzieliła Niemców od plemion słowiańskich.

Podjeżdżali wszystko tylko nie to, że Polacy sami potrafili wytapiać żelazo i przekuwać je na oręż i narzędzia pracy.

ZBROJNICTWO MIESZKOWYCH WOJÓW

Zafascynowani i zajęci współczesnością tracimy niekiedy z oczu historię. A jeśli już o niej mowa,

Festiwale spod znaku słowika

Pierwsze echa

Sześć miesięcy pozostało do otwarcia VI Festiwalu Piosenki w Sopocie, za cztery miesiące ożywi się amfiteatr opolski. Dla każdej innej imprezy estradowej to terminy tak odległe, że nikt nie ośmieliłby się udzielać jakichś bardziej szczegółowych informacji. Ale nasze dwa festiwale piosenki nabrały rozmachu, stały się imprezami o dużym znaczeniu międzynarodowym. Kilka miesięcy to właściwie termin ostatniej fazy przygotowań.

Na początku więc kilka informacji. Wzorem ubiegłego roku, VI Międzynarodowy Festiwal Piosenki w Sopocie rozdzielono na dwie części. W pierwszej, tradycyjnie już, występować będą piosenkarze śpiewający premierową piosenkę swego kraju i dowolnie obraną piosenkę polską. Będzie też koncert laureatów pod nazwą „Piosenka nie zna granic”. Część druga to „Dzień piosenki”. Wykonawcami koncertu w tym dniu będą piosenkarze wydegagowani przez zarządzenie wytwórnie płyt. Wydawać by się mogło, że będzie to impreza rewelacyjna, że ze względu na komercyjność wytwórni światowe wydegagują najlepszych wykonawców i zaprezentują najlepsze nagrania. Nie ludźmy się. Festiwal Sopotki to jeszcze nie Międzynarodowe Targi Książki lub Targi Poznańskie. Impreza płytowa dopiero zaczyna wychodzić na szersze wody i Elvis Presley, Frank Sinatra czy Beatles do Sopotu jeszcze się nie wybierają. Ale już 11 wytwórni płyt zgłosiło swój akces. Z amerykańską MGM i angielską

EMI toczą się rozmowy. Być może, że tegoroczny „Dzień piosenki” stał się ostatecznie dla dalszych sukcesów organizacyjnych.

W części tradycyjnej, utrzymano typowo piosenkarckiej, utrzymano stan posiadania sprzed roku. Zgłoszono się ostatecznie 27 krajów, po raz pierwszy przyjeżdżają przedstawiciele Irlandii. Mamy nadzieję, że będą to rzeczywiście autentyczni „przedstawiciele”, a nie w celach reklamowych naturalizowani na czas festiwalu. Osobiście nie widzę nic złego w tym, że z Francji lub Włoch wystąpi po kilku piosenkarzy. Organizatorzy wola jednak bogaty bukiet flag państwowych przed sposobem „Grandem”.

Przed „główną” w Sopocie będziemy emocjonować się Festiwalem Piosenki Polskiej w Opolu. Sympatyczne miasto nad Odrą robi co może, aby impreza była udana. Na zadanie organizatorów transmisji telewizyjnych i radiowych ma być nawet sprowadzona z innego województwa aparatura dźwiękowa i wzmocnione kable zasilające obiekt w energię elektryczną. Mówi się też o dalszych pracach kosmetycznych w okolicach amfiteatru, o nowych wejściach i wychodach. Mobilizuje się już mieszkańców dla użyczenia kwatery prywatnych. Opole stara się więc o jak najlepsze „ramy”.

A treść czyli piosenka? Polskie Radio i Telewizja, Związek Kompozytorów Polskich oraz Federacja Jazzowa ogłosiły konkurs zamknięty na piosenkę. Około 10 maja będą już znane rezultaty tego konkursu. Najlepsze utwory otrzymają wyko-

nawcy, aby przygotować się do o-polskich występów. Ale to będzie tylko drobna cząstka dorobku naszych kompozytorów autorów. Tylko 10 piosenek z tego konkursu zasilą program Festiwalu. Reszta to najlepsze, zdaniem Komisji Artystycznej oczywiście, piosenki roku różnych kierunków od kabaretu do big-beatu, od młodzieżowych do wojskowych. Będzie bowiem w czasie trwania Festiwalu i „Maraton Kabaretowy” i „Koncert młodości”, będą „Echa gield i estrady” i „Przebieg sezonu”. Program festiwalu przewiduje ponadto „Mi-krofon dla wszystkich”, koncert finałowy i bardziej kameralne występy naszych sław na recitalach zamkniętych.

Tak przedstawia się w skrócie przygotowania do Sopotu i Opolu. Dzwiccie się, że w roku Tysiąclecia nie ma tam żadnego akcentu związanego z tym wielkim wydarzeniem? My też. Trudno robić z tej okazji „Przegląd piosenki w Tysiąclecie”, trudno, w nawale różnego rodzaju imprez milenijnych, myśleć o jeszcze jednej imprezie gigantycznej.

Ale jakis np. mały przegląd piosenki naszego wieku, byłby tym milenijnym akcentem na pewno. Może zresztą organizatorzy coś w zanadrzu chowają. Są to bowiem dopiero pierwsze echa festiwalowych przygotowań.

Remigiusz SZCZĘSNOWICZ

Wędka z helikoptera

Nowo utworzone towarzystwo nowozelandzkie Marine Helikopters Ltd przystąpiło wkrótce do połowów przybrzeżnych stosując nową, oryginalną metodę. Towarzystwo kupiło helikopter i wyposażyło go w małą łódź aluminiową, obsługiwana przez operatora. Według depeszy agencji Reutersa, helikopter będzie zrzucił linę z haczykami i pułapkami na homary i langusty. Wyposażono go też w harpuny przeciw rektom. Połowem ma kierować operator w aluminiowej łodzi zawieszanej pod helikopterem. W ciągu doby helikopter może zrzuć około 80 kilometrów linii, do których można przymocować 50 tysięcy haczyków. Połów gromadzi się w sieciach podwieszonych do helikoptera.

Harfy

Znikły bogate ozdoby i złoceń tradycyjnej harfy — leningradzka fabryka instrumentów muzycznych produkuje teraz harfy o prostej, nowoczesnej linii. Osmiokątna kolumna pokryta jest czarnym lakierem, całość wykonana z jasnego drewna klonowego.

CAF

to warto chyba pokrótce wspomnieć o odkryciach naszych archeologów i historyków związanych z hutnictwem.

Jak wynika z ostatnich badań archeologicznych, wyrób żelaza znany był naszym praprzadkom już przed rokiem 900. Pierwsze piece do wytapiania żelaza budowane były wśród lasów i puszczy sąsiadujących ze złóżami rudy. Budowano więc takie piece w dorzeczu Odry i Nysy, nad Wisłą i Wartą, a nawet nad Bałtykiem. Piece te, wznoszące się na wysokość półtora do trzech metrów, nazywane były dymarkami. Nazwa ta pochodziła od dymania miedziarni wpożyczającym powietrze do wnętrza pieców. Wydajność pierwotnych pieców hutniczych wynosiła jednorazowo kilkadziesiąt kilogramów żelaza. Średniowieczny hutnik był zrazem górnikiem. Sam wydobywał rudę, sam ją przetapiał. „Rudy”, czyli zakłady przetapiające rudę, budowane były najczęściej w pobliżu wsi, od których brały nazwę. Stąd po dziś dzień nazwy starych miejscowości jak: Ruda Białaczewska, Ruda Piłczycka, Ruda Malanicka, lub Kuźnice, Kuźniki, Huciska, Huta, Huta kta, itd.

To właśnie oni, owi dymarkowie, lub rudnicy — uzbili zastępy wojów Mieszkowych w żelazne zbroje i miecze.

TRADYCJE I RZECZYWISTOŚĆ

Jak wynika z odkryć naszych archeologów i historyków, Polacy stanowili nie małą potęgę w dziedzinie przemysłu metalowego w średniowiecznej Europie. Polska np. w XI i XII wieku, była w Europie drugą po Niem-

czek krajem pod względem produkcji ołowiu. W Polsce XVI-wiecznej pracowała jedna z największych hut cynku w Europie — Huta Wesoła koło Myslowic.

Nasi praprzadkowie wcale nie dawali sobie radę z opowaniem ówczesnej techniki wytopu, oczyszczania rud żelaza itp. — a tradycje zobowiązuje. Przeczekmy więc wieki i przyjrzyjmy się naszemu współczesnemu przemysłowi hutniczemu.

W najbliższych tygodniach w potężnej stalowni konwertorowo-łusowej w Hucie im. Lenina popływie pierwsza tona stali. Za rok stalownia konwertorowa, jedna z najnowocześniejszych urządzeń tego typu w Europie, dawad będzie produkcję rzędu 1,1 mln ton stali. Jeszcze w tym roku rozpocznie produkcję w tej samej hucie, w ilości pięć o pojemności 2 tysięcy metrów sześciennych i rocznej produkcji 1 miliona ton surowki. Wkrótce też w Hucie Zawiercie uruchomione zostanie drugie w Polsce urządzenie do ciągłego odlewania stali. Trwają prace nad budową dużej walcowni szyn w hucie „Kościuszkowski”, średniej walcowni stali łusowej w hucie „Warszawa” itd.

Tegoroczne plany produkcyjne przewidują wyprodukowanie 5,8 mln ton surowców żelaza, 9,7 mln ton stali oraz 6,5 mln ton wyrobów walcowanych. Średnio oznacza to przrost produkcji w porównaniu z rokiem 1960 o ponad 45 proc. Zajmujemy więc wkrótce zupełnie nieźle miejsce w świecie pod względem wielkości produkcji żelaza i stali na głowę mieszkańca.

Jak widać, godnych spadkobierców w osobach naszych hutników znaleźli starzy dymarkowie i rudnicy!

JERZY SOKOŁOWSKI

Przed Dniem Kobiet

„Kwiaty dla Ewy”
już czeka

MAMY NADZIEJĘ, że po naszym wczorajszym przypomnieniu absolutnie wszyscy panowie wiedzą już, że Święto Kobiet za pasem, i że najwyższy czas ruszyć konceptem. Obmyślić w jakiś sposób zachować się tego dnia wobec kobiet — i tych najbliższych sercu i tych siedzących najbliższej naszego biurka. Co jak co, ale dwie rzeczy są niedozwolne w tym dniu: milczeć i nie mieć kwiatów. „KWIATEK DLA EWY”. Czy będzie go można kupić?

Mówi dyr. PP „Owoce-Warzywa” — Z. KOPROWIAK.

— W kwaciarniach naszego przedsiębiorstwa znajduje się w sprzedaży 500 doniczek z hiacyntami, ok. 2500 goździków, 2000 żonkili, 3000 tulipa-

nów ciętych i w doniczkach oraz cyklaminy. Kwiaty te otrzymamy głównie z PCR Pyrzyce oraz od dostawców z woj. pomorskiego i warszawskiego.

Zarząd Zieloni Miejskiej, w osobie kier. działu zbytu K. Sławka informuje nas, że w ogrodnictwie tego przedsiębiorstwa czeka na sprzedaż 2500 sztuk żonkili, 500 hiacyntów, 5 tys. tulipanów. Będą także prymula, goździki, fiołki, co ważne, ok. 800 paczków fiołków w cenie 5 zł i cyklaminy cięte — po 3 zł.

Właśnie o takie małe i tanie bukietki chodzi. Kwiatek ma być symboliczny. Liczy się gest, a nie wartość kwiatka. Tymczasem, jak się zorientowaliśmy tych drobnych bukietków nie będzie zbyt dużo, i co gorsze — kwiaty są w tym roku nieco droższe.

NA NASZ APEL o poinformowanie „Kuriera” o formach uczczenia kobiet w dniu ich święta, pierwszy odpowiedział wczoraj handlowcy.

Od kier. działu techniki handlu MHD Art. Przemysłowi Różni M. Domańskiego dowiedzieliśmy, że w dniu 8 marca nie które klientki sklepów tej dystrybucji otrzymają upominki — zestawy kosmetyków. Także wszystkie egzempliki i inne pracownice tego

przedsiębiorstwa otrzymają kosmetyki. Niedzielnym panom M. Domański radzi albo zakup kosmetyków albo różnego rodzaju bombonier (z czekoladkami) które są w sprzedaży w sklepie „Halina” przy Al. Woj. Polskiego i „Rubin” przy Al. Wyzwolenia.

W sklepie „WEDLA” przy Al. Wojska Polskiego są w sprzedaży atrakcyjne wyroby czekoladowe wprowadzone przez PSS specjalnie na Dzień Kobiet. Ponadto sklepy PSS, jak zresztą większość pozostałych, przygotowały już upominki, specjalnie zapakowane.

W „CEPELI” ruch ogromny. Sklep z ceramiką otrzymał nowy transport wyrobów. „Jak woda” idą także wszelkiego rodzaju serwetki i wyroby ze skóry. Rady Zakładowe wielu przedsiębiorstw i instytucji właśnie tu kupują efektowne upominki dla kobiet.

Czytelnicy
proponują

W artykule „WSZYSTKO NA OPAK”, „zadyszany” żali się, że nie mógł zdobyć białej koszuli popielinowej nr 38-39. Współczuję bardzo zadyszane-emu, bo wderował pieśń. Drogi Panie! Szkoła nóg! Ja spensetrowałem samochodem dostawcze cały Szczecin z perferiami (Police, Dąbie, Żydowce) oraz okoliczne miasteczka powiatowe i nigdzie nie znalazłem jednej koszuli z nr 37 — chociażby kolorowej. Podobno w Warszawie są wszystkie numery koszul. Radzę więc Panu tam się udać, bo ja chyba tak robię. Przyjemnej podróży.

Jan ŻURAWSKI

pytają

„Kiedy z naszego podwórka zostanie usunięty gruz, który pozostał po remoncie zakończonym jeszcze w październiku 65 r.? Wielokrotne interwencje w ADM-ie przy ul. Drzymały nie dają żadnego rezultatu. Lokatorzy domu przy ul. Kaszubskiej 44.

proszą

Od 1. II. 66 r. nie pracuję. W tym dniu zgubiłam książeczkę ubezpieczeniową. Znalazła dawniej do działu księgowości, który pracownik poradził mi przesiadkę do adres domowy. Książeczkę do dzisiaj nie odzyskałam. Od dwóch tygodni mam chorą dziecko wynajmując opiekę lekarską. Bardzo proszę o osobę, która znalazła dokument, o doręczenie mi książeczki.

MAKOWSKA
Szczecin, ul. Firlika 48/10

Są już pierwsze
nowalijki

W SKLEPACH warzywnych można już kupować szczyptor a od kilku dni jest także botwinka. W śróde, w sklepie MHD na SDM-ie widzieliśmy także salate. Wprawdzie nie można jeszcze mówić o główkach salaty a raczej o listkach, jednak salata już jest. Cena — 3 złote.

Spacerkiem
po Szczecinie

PROSIMY CZEKAĆ

Otrzymujemy wiele listów i telefonów od Czytelników, którzy skarżą się na niedzielną pracę motorniczów MPK.

Przykład:
— Gdy autobus z Polic staje na przystanku końcowym (Go claw), to w tym właśnie momencie rusza pusty tranwaj linii nr 6. Co młodsi i bardziej wysportowani pasażerowie, nie zważając na niebezpieczeństwo wypadku, wska-

kują do jadącego już wozu. Reszta ludzi zostaje i czeka na następną tranwaj, tracąc około 10 min. cennego czasu. Ci, którzy muszą się przesiadnąć, tracą następne 10 min., bo znów gdy „6” staje na przystanku, rusza „5”. W rezultacie nawet sumienny pracownik spóźnia się do pracy około 20 min.

Takie same praktyki stosują motornicze i w innych punktach miasta. Powtarzają się znów sceny z Gościawia. Jedni wskazują, inni zostają. Nasi Czytelnicy uważają, że bardziej wyrozumiali pod tym względem są kierowcy miejskich autobusów.

Panowie motornicze — bierzcie przykład z kolegów! NIN

Sprawy do załatwienia
przychodni na Warszawie

TEGOROCZNA GRYPA nie ominęła i Warszawy. Gdy odwiedziliśmy wczoraj tę dzielnicę, w przychodni — choć w zasadzie grypa już ustępuje — było sporo pacjentów. Warszawę trzeba chyba uznać za dzielnicę uprzywilejowaną jeżeli chodzi o opiekę zdrowotną, przynajmniej w sensie warunków, w których pracuje personel przychodni. Jest tam piękny, obszerny budynek, którego jedyną wadą jest to, że usytuowany jest w sporej odległości od samego osiedla, przy ul. Duńskiej. Dojście do przychodni zwłaszcza w okresie jesienno-wiosennych roztopów lub zimowych zasp śniegu, jest trudne.

— Gdyby tak MPK zechciało wziąć pod uwagę konieczność ułatwienia mieszkańcom Warszawy dojazdu do przychodni i skierować na tę ulicę autobus... — mówi kierownik przychodni — lek. Eugenia Kruglik.

Przychodnia, jak każda inna ma swoje kłopoty. Ten najważniejszy, to brak środków lokomocji. Przydzielony samochód pojawia się tu późno, bo po godz. 15, można więc wykorzystywać go załadowe na wi-

zycy domowe. Na zabiegach pielęgniarki najczęściej udają się do pacjentów pieszo. Swoją pracę w przychodni robi także gabinet ginekologiczny, od ponad dwóch lat już go nie ma. Nie ma więc mowy o prowadzeniu najskromniejszej choćby profilaktyki wśród kobiet. Sądymy, że dyrekcja przychodni obwodowej przy ul. Starzyńskiego rozważyłaby możliwość zatrudnienia w Warszawie lekarza-ginekologa — choćby na pół etatu.

I jeszcze jedna sprawa do załatwienia. Do niedawna w przychodni był punkt sanitarno-epidemiologiczny. Załatwiał zgodnie ze swoim przeznaczeniem sprawy związane z wydaniem zaświadczeń dzieciom na kolonie, do przedszkoli, żłobków. Po zlikwidowaniu punktu ciężar ten spadł na barki pielęgniarek, które na barki zajęć zawodowych narzekać przecież nie mogą. Ponadto stała obciążenie przedstawiciela san-epid. w przychodni wysłuchiwać na dobre niewątpliwie i samej dyrektorki, która „się prosi” o regularne inspekcje.

Nie ma na Warszawie też punktu aptecznego, po najprostszy lek trzeba wderować do śródmieścia. Gdyby więc dyrekcja obwodu leczniczego wzięła sobie do serca te bóle i lęki służby zdrowia na Warszawę, to po ich likwidacji można by dopiero powiedzieć, że wyjątkowo pomyślnie warunki lokalowe przychodni są właściwie wykorzystywane. (HS)

Jednym zdaniem

ZARZĄD Oddziału Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej zawiadamia o 58 zebraniu naukowym, które odbędzie się w piątek, 4 bm, o godz. 18, w lokalu przy Al. Wojska Polskiego 98. Na zebraniu prof. dr inż. Witold Nowacki, sekretarz naukowy PAN, wyłoży wykład nt. „Miejszane zagadnienia brzegowe w teorii membran i płyt”.

W najbliższą niedzielę, tj. 6 bm, odbędzie się kolejny, organizowany przez PTTK, zimowy rajd na raty; trasa: wycieczka w nieznane. Zbiórka uczestników: w Bramie Portowej o godz. 9.30 rano.

W Komendzie Ruchu Drogowego MO, ul. Kaszubska 35, pok. 1, znajduje się rower m-ki „Amator”, nr ramy 3232727 koloru winiowego. Właściciel w/w roweru proszony jest o zgłoszenie się po odbiór.

W TEATRZE WSPÓLCZE

SNYM wystawiana jest baśń dla dzieci i młodzieży pt. „TRZY BIAŁE STRZAŁY”. Autor — J. Makariusz śniadł od pasjo nujących młodzież tematów związanych z życiem plemion indiańskich. Spotkać tu można znanych z literatury powieści bohaterów: jak: Białą Sokół, Leniwo Burchymucha, Wielki Siwy Borsuk i inne postaci świata baśni.

NA ZDJĘCIU: Babka Auszcza — M. NOCHO-WICZ, Wielki Siwy Borsuk — J. WASOWICZ, Leniwo Burchymucha — J. KOWNAS i Białą Sokół — W. ZWOLINSKI. (no-el) Foto: S. Cieślak

Maria i Kazimierz
Wiłkomirscy
koncertują w Zamku

W kolejnym XI „KONCERCIE KAMERALNYM PRZY ŚWIECACH I KAWIE”, który odbędzie się w Zamku w niedzielę, 6 bm, o godz. 19.30, wystąpią Maria i Kazimierz WIŁKOMIRSCY, znani w kraju i poza granicami wykonawcy i pedagogowie. Profesor Kazimierz Wiłkomirski jest również dyrygentem i kompozytorem oraz zasłużonym organizatorem życia muzycznego w Polsce.

W programie koncertu znajdują się arcydzieła muzyki kameralnej — sonaty na wiolonczelę i fortepian Beethovena, Chopina i Rachmaninowa. Słowo wiazące wygłosi red. Zbigniew Pawłowski.

Kolegium orzekło:

43-LETNI pracownik SZNF — Jan MILDANIS — zam. przy ul. Nehringa 14 m. 1, wprowadziliśmy się w stan „alkoholicznej nieważkości”, u dał się do przedszkola na ul. Nehringa, gdzie wywołał awanturę, a następnie, nie zważając na obecność dzieci i personelu, załatwił małą potrzebę fizjologiczną. Epilog zajścia rozegrał się przed Kolegium, które ukarało Mildanisa grzywną w wysokości 600 zł.

W restauracji „Syrena” wywołał awanturę i bójkę 28-letni Henryk PIETRZAK, pracownik przedsiębiorstwa budowlanego, zam. przy ul. Światowida 44 m. 1. Pietrzak w chwili zajścia był silnie zamroczony alkoholem. Wymierzono mu karę grzywny w wysokości 800 zł.

Trzech panów urządziło gorsząca burdę przed restauracją „Turyz na”: 30-letni Teodor BANIEWICZ zam. przy ul. Lipowej 8 m. 1 — pracownik Stoczni Szczecińskiej, 30-letni Jan LACH, pracownik MPK zam. przy ul. Nad Odrę 131 m. 4 oraz jego brat — 28-letni Ireneusz LACH, zam. przy ul. Ruglańskiej 38 m. 1, pracownik warsztatów mechanicznych w Porcie Centralnym. Wszyscy trzej, po spędzeniu nocy w Izbie Wyrzeczni, stanęli przed Kolegium, które ukarało ich grzywnami po 1000 zł od osoby.

Wyżej podane orzeczenia Kolegium Karno-Administracyjnego przy DRN Nad Odrę są prawomocne i nie podlegają zaskarżeniu. (ap)

Kto zgubił?

Z III. br. w tranwaju linii 4 znalaziono zegarek. Można odebrać u Władysława ADAMOWICZA, zam. w Szczecinie przy ul. Olszyskiej 11-1.

W sklepie MHD „Rogal” przy Al. Wojska Polskiego znalaziono futrzany kołnierzyk (fls). Można odebrać u kierownika sklepu.

Kronika dnia

POSIEDZENIE WOJ. RADY
PRZYJACIÓŁ SZKOŁY
I MŁODZIEŻY

W SIEDZIBIE Wojewódzkiego Komitetu Frontu Jedności Narodu odbywa się dziś, pod przewodnictwem posłanki Zuzanny KOSCIJAŃSKIEJ, 10. rocznica powstania Woj. Rady Przyjaciół Szkoły i Młodzieży, poświęcone omówieniu form pomocy rady w pracach związanych z reformą szkolną oraz przygotowaniami do akcji letniej 1966 na terenie naszego województwa.

KONFERENCJA STUDENTÓW

W AULI Studium Nauki i Wychowania Nr 2 w Szczecinie rozpoczęła się dziś konferencja sprawozdawczo-wyborcza Rady Uczelnianej ZSP tej uczelni. Sprawozdanie z działalności rady w okresie ostatniej kadencji złożył przewodniczący RU ZSP, członek Rady Naczelnej ZSP — Zbigniew KORSK.

PROBLEM EKSPORTU

W SZCZECIŃSKICH Zakładach Przemysłu Spirytusowego i Drodzowego rozpoczęła się dziś robocza narada p. świętą problemom eksportu wódek do krajów zachodnich. W naradzie zapowiedział swój udział dyrektor departamentu Ministerstwa Finansów — Napoleon ZABIELŁO.

TEMATEM DNIA
TURYSTYKA STUDENCKA

Z INICJATYWY Biura Wczasów i Turystyki RO ZSP w Klubie Uczelnianym „PIONIER” nastąpi dziś inauguracja cyklu szkoleniowego dla studentów wyjeżdżających w tym roku za granicę. Celem szkolenia jest zapoznanie studentów z aktualną problematyką krajową, do których wiodą trasy podróży.

(Dyl)